

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wizę objazdową i zmieniającego Konwencję wykonawczą do układu z Schengen oraz rozporządzenia (WE) nr 562/2006 i (WE) nr 767/2008

COM(2014) 163 final – 2014/0095 (COD)

oraz wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Unijnego kodeksu wizowego (kodeks wizowy)

COM(2014) 164 final – 2014/0094 (COD)

(2014/C 458/07)

Sprawozdawca: **Antonello PEZZINI**

Współsprawozdawca: **Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS**

Parlament Europejski, w dniu 3 kwietnia 2014 r., oraz Rada, w dniu 21 maja 2014 r., postanowiły, zgodnie z art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wizę objazdową i zmieniającego Konwencję wykonawczą do układu z Schengen oraz rozporządzenia (WE) nr 562/2006 i (WE) nr 767/2008

COM(2014) 163 final – 2014/0095 (COD).

Parlament Europejski, w dniu 3 kwietnia 2014 r., oraz Rada, w dniu 21 maja 2014 r., postanowiły, zgodnie z art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Unijnego kodeksu wizowego (kodeks wizowy)

COM(2014) 164 final – 2014/0094 (COD).

Sekcja Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Obywatelstwa, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 27 sierpnia 2014 r.

Na 501. sesji plenarnej w dniach 10–11 września 2014 r. (posiedzenie z 10 września) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął 175 głosami – 1 osoba wstrzymała się od głosu – następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 EKES stanowczo popiera oba wnioski dotyczące rozporządzenia. Celem pierwszego z nich jest ustanowienie wiz objazdowych i wiz wielokrotnego wjazdu, a także zmiana Konwencji wykonawczej do układu z Schengen, a drugiego – przekształcenie i, tym samym, udoskonalenie kodeksu wizowego, by przyczynić się do wzrostu i tworzenia nowych miejsc pracy.

1.2 EKES w pełni popiera wytyczne Rady Europejskiej z 23 czerwca 2014 r. dotyczące faktu, iż „trzeba unowocześnić wspólną politykę wizową przez ułatwienie legalnego podróżowania i wzmocnienie lokalnej konsularnej współpracy schengenskiej, utrzymując przy tym wysoki poziom bezpieczeństwa i wprowadzając w życie nowy system zarządzania strefą Schengen”.

1.3 EKES jest przekonany, że wspierać należy wszystkie działania, w tym politykę wizową, mające na celu uproszczenie i ułatwienie przepływu tych osób, które, mając do tego prawo i środki, pragną przyjechać do UE z jakichkolwiek uzasadnionych względów.

1.4 Europa należy do zglobalizowanego i wzajemnie połączonego świata, w którym będzie wzrastać mobilność międzynarodowa. Trzeba zatem zagwarantować lepszą synergię z innymi strategicznymi sektorami, na przykład takimi jak handel, turystyka czy kultura, a także wspierać uprawniony i bezpieczny dostęp w oparciu o zasadę pełnej wzajemności.

1.5 Władze powinny w szczególności zwrócić uwagę na młodzież z krajów pozaeuropejskich, gdyż udzielając stosownej pomocy finansowej i ułatwiając procedury, UE może również zaszcześcić swe wartości nowym pokoleniem po to, by wykształciła się i zyskała większe znaczenie kultura poszanowania i tolerancji między narodami, przyczyniając się do powstrzymania ekstremizmu w każdej postaci.

1.6 Proces zjednoczenia został zapoczątkowany i poparty dzięki ogromnemu zaangażowaniu państw członkowskich. By polityka przyjmowania imigrantów była bezpieczna i świadoma, po dramatycznych wydarzeniach pierwszej połowy XX wieku, UE musi stać się urzeczywistnieniem marzenia o pokoju, postępie, demokracji i poszanowaniu wszystkich obywateli, a także o wzroście, zatrudnieniu i konkurencyjności.

1.7 Inteligentna polityka wjazdu do europejskiej przestrzeni wolności i sprawiedliwości musi wynikać z faktu przyznania UE Nagrody Nobla, która jest namacalnym dowodem osiągnięć w dziedzinie praw człowieka, równouprawnienia płci, uznania człowieka za inteligentnego konsumenta, zrównoważonego rozwoju, ochrony i poszanowania różnych wyznań i różnych orientacji seksualnych wszystkich ludzi, a także bezpieczeństwa europejskich obywateli.

1.8 Jako forum społeczeństwa obywatelskiego, EKES uważa, że inteligentny i bezpieczny proces uproszczenia dostępu różnych narodów do terytorium UE powinien przyczynić się do wzrostu i dobrobytu społeczno-gospodarczego, lecz w jeszcze większym stopniu umożliwić rozpowszechnienie wartości, na których opiera się współistnienie europejskich obywateli.

1.9 EKES wyraża przekonanie, że nadchodzą czasy przewyższenia względów kulturowych i politycznych, które determinowały tworzenie ambasad poszczególnych państw europejskich oraz że jedna reprezentacja UE w państwach trzecich byłaby skokiem jakościowym w stosunkach z resztą świata. Byłyby to nowy impuls w procesie zjednoczenia kontynentu europejskiego również z punktu widzenia polityki wjazdu, gdyż rozwiązałby wiele problemów związanych z różnicami w przyznawaniu wiz i zwiększyłby uznanie i poszanowanie dla pełnej integracji politycznej UE.

1.10 EKES przedstawia zatem zalecenia dla Komisji Europejskiej, Parlamentu Europejskiego i Rady. Należy:

- ujednoczyć dokumenty uzupełniające wnioski wizowe;
- zagwarantować gromadzenie dokładniejszych danych w celu odpowiedniego monitorowania statystycznego;
- wprowadzić *wizę objazdową* i *wizę wielokrotnego wjazdu* w celu ułatwienia turystyki, widowisk, kultury i gospodarki;
- uprościć i usprawnić gwarancje proceduralne, które byłyby stosowane powszechnie w jednolity sposób;
- umożliwić składanie wniosków online za pośrednictwem strony internetowej dotyczącej wiz Schengen;
- ustanowić wiążące przepisy w celu rozróżnienia poszczególnych kategorii osób ubiegających się o wizę, by dzięki uwzględnieniu historii wizowej umożliwić im skorzystanie z elastyczności dokumentów uzupełniających;
- umożliwić odpowiednią elastyczność przyznawania wiz marynarzom na granicach i jednorazowych krótkoterminowych wiz turystycznych;
- ustanowić pewne ramy prawne, które ułatwiałyby wydawanie wiz w celu odwiedzenia rodziny;
- pogłębić współpracę konsularną w celu zapewnienia większej elastyczności, a także w związku z wprowadzeniem zasady obowiązkowej reprezentacji, poprzez podjęcie konkretnych kroków na rzecz wprowadzenia jednej reprezentacji w UE.

2. Wprowadzenie

2.1 Wspólna polityka wizowa jest zasadniczym elementem tworzenia wspólnego obszaru bez granic wewnętrznych i stanowi nieodłączną część art. 77 ust. 2 lit. a) oraz art. 79 TFUE, które w tytule V TFUE „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości” upoważniają UE do podejmowania działań w dziedzinie wiz i dokumentów pobytowych w wypadku legalnego pobytu w państwach członkowskich UE.

2.2 Dorobek Schengen dotyczący polityki wizowej, który powstał w drodze współpracy międzyrządowej Schengen, został zatem włączony do ram instytucjonalnych i prawnych UE. Kodeks wizowy i wspólna polityka wizowa obejmują obecnie wyłącznie wizeny krótkoterminowe (wizeny Schengen na okres 90 dni w okresie 180 dni) i dotyczą wizeny przyznawanych przez 22 państwa członkowskie i 4 państwa stowarzyszone. Przepisy te nie dotyczą Bułgarii, Chorwacji, Cypru, Irlandii, Rumunii i Zjednoczonego Królestwa⁽¹⁾.

2.3 W 2013 r. 26 obecnych państw Schengen wydało ponad 16,1 mln wizeny Schengen w odpowiedzi na 17 204 391 wniosków. Granice lądowe Schengen pokrywają 7 702 km, morskie – 41 915 km, a liczba powietrznych przejść granicznych wynosi 644. Według ostatnich badań⁽²⁾, w 2012 r. z powodu skomplikowanych procedur wydawania wizeny do UE nie przyjechało łącznie 6,6 mln potencjalnych podróżnych, co doprowadziło do utraty wzrostu liczby przyjazdów w wysokości 30–60 % i do utraty wpływów w wysokości sięgającej 130 mln EUR.

2.4 Do głównych środków przyjętych w ramach Schengen należą:

- zniesienie kontroli osób na granicach wewnętrznych;
- stosowanie wspólnych przepisów w odniesieniu do osób przekraczających granice zewnętrzne;
- harmonizacja warunków wjazdu i wydania wizeny na pobyt krótkoterminowy;
- zacieśnienie współpracy między policją, w tym wzmocnienie prawa do obserwacji i pościgu transgranicznego;
- zacieśnienie współpracy sądowej wraz z szybszym systemem ekstradycji i sprawniejszym przekazywaniem wykonania wyroków karnych;
- stworzenie i rozwinięcie systemu informacyjnego Schengen (SIS).

2.5 Kodeks wizowy⁽³⁾, w którym ustanowiono zharmonizowane procedury i warunki wydawania wizeny krótkoterminowych, powstał w wyniku przekształcenia i konsolidacji wszystkich aktów prawnych regulujących warunki i procedury wydawania takich wizeny i zastąpił nieaktualne elementy dorobku Schengen.

2.6 Deklarowanym celem kodeksu wizowego jest zwiększenie spójności wspólnej polityki wizowej, by poprawić jej przejrzystość i pewność prawa, a także wzmocnić gwarancje proceduralne i równe traktowanie ubiegających się o wizenę, zapewniając przy tym jakość usług i ustanawiając zasadę punktu kompleksowej obsługi służącego składaniu wniosków. Ma to na celu ułatwienie legalnego podróżowania, zapobieżenie imigracji nieuregulowanej oraz utrzymanie porządku publicznego i bezpieczeństwa.

2.7 Wzmocnienie strefy Schengen, umowa w sprawie wspólnego europejskiego systemu azylowego, poprawa wspólnej polityki wizowej, a także zacieśnienie współpracy europejskiej w walce z przestępczością zorganizowaną i jej formami najbardziej niebezpiecznymi dla ludzi (terroryzmem, handlem ludźmi, cyberprzestępczością itd.) to wszystko istotne, lecz wciąż niewystarczające dokonania, które wymagają ściślejszej współpracy w obrębie strefy Schengen oraz z państwami trzecimi. Celem wspólnej polityki wizowej jest również:

- ustanowienie wspólnych norm w zakresie kontroli granic zewnętrznych;
- wsparcie zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych.

2.8 Ściślej rzecz ujmując, polityka wizowa wiąże się z polityką graniczną UE, gdyż obywatele państw trzecich podlegający obowiązkowi wizowemu przechodzą pierwszą kontrolę na etapie rozpatrywania wniosku wizowego, gdy celem jest stwierdzenie, czy spełniają oni warunki wjazdu do UE.

2.9 Podczas stosowania postanowień kodeksu wizowego zgłaszano różne niedociągnięcia, w tym:

- brak zwolnienia z obowiązku osobistego przedstawienia wniosku wizowego poprzez umożliwienie dostarczenia określonych dokumentów uzupełniających z uwagi na powierzenie podmiotom zewnętrznym oceny *uczciwości i wiarygodności*;

⁽¹⁾ Chociaż Dania podpisała już konwencję z Schengen, może podjąć decyzję o zastosowaniu bądź nie każdego nowego środka opartego na tytule V TFUE.

⁽²⁾ Ocena skutków „Wsparcie przeglądu polityki wizowej Unii Europejskiej w celu ułatwienia legalnego podróżowania”, 18 lipca 2013 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

- brak ogólnych ułatwień proceduralnych dla osób ubiegających się o wizę, które składają wniosek po raz pierwszy, przy jednoczesnym zachowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa;
- brak punktów przyjmowania i rozpatrywania wniosków wizowych w wielu państwach trzecich;
- brak ułatwień mobilności osób w wypadku wizyt rodzinnych;
- brak ułatwień w wydawaniu długoterminowych wiz wielokrotnego wjazdu.

2.10 Europa należy do zglobalizowanego i wzajemnie połączonego świata, w którym będzie wzrastać mobilność międzynarodowa. Trzeba zatem zagwarantować lepszą synergię z innymi strategicznymi sektorami, na przykład takimi jak handel, turystyka czy kultura, a także promować krótkie wyjazdy wysoko wykwalifikowanych dostawców usług. Niewątpliwie wzrośnie liczba potencjalnych podróżnych, którzy z uzasadnionych względów będą chcieli zatrzymać się w UE przez ponad 90 dni w okresie 180 dni bez zamiaru zamieszkania na dłuższy czas w jednym z krajów strefy Schengen.

2.10.1 Trzeba stworzyć możliwości prawne i finansowe zwłaszcza dla osób młodych, by mogły z łatwością wjechać do UE, która nie jest już twierdzą, lecz szkołą demokracji i tolerancji dla całego świata.

2.11 Nowy sposób zarządzania strefą Schengen powinien polegać na tym, by przemieszczanie się w jej obrębie bez kontroli granicznej nadal przynosiło pełnię korzyści obywatelom i gospodarce europejskiej, wspierając możliwości legalnych podróży dzięki unowocześnieniu polityki wizowej i realizacji inicjatywy „inteligentnych granic”, a także utrzymując wysoki poziom bezpieczeństwa i spełniając uzasadnione oczekiwania osób ubiegających się o wizę.

2.12 W związku z przewidywanym wzrostem liczby osób ubiegających się o wizę prawidłowe funkcjonowanie systemu informacyjnego Schengen (SIS) i wizowego systemu informacyjnego (VIS) będzie miało decydujące znaczenie dla ograniczenia możliwości poszukiwania przez ubiegających się o wizę łatwiejszego wjazdu do strefy Schengen, poprzez udanie się do tych państw, które są postrzegane jako mniej wymagające lub w których procedury są szybsze i mniej uciążliwe.

3. Propozycje zawarte w nowym pakiecie wizowym

3.1 Główne elementy pakietu proponowanego przez Komisję można podsumować w następujący sposób:

- skrócenie z 15 do 10 dni kalendarzowych okresu rozpatrywania wniosku wizowego i wydawania decyzji w tej sprawie;
- możliwość złożenia wniosku wizowego w konsulacie innego państwa członkowskiego UE, jeżeli państwo członkowskie właściwe do rozpatrzenia wniosku wizowego nie ma placówki ani nie jest reprezentowane na terytorium państwa osoby ubiegającej się o wizę;
- umożliwienie osobom często podróżującym korzystania z dużych ułatwień, w tym obowiązkowego wydawania wiz wielokrotnego wjazdu ważnych przez okres 3 lat;
- wprowadzenie uproszczonego formularza wizowego;
- możliwość wprowadzenia przez państwa członkowskie specjalnego systemu wydawania wiz na granicy na okres nie dłuższy niż 15 dni dla jednego państwa strefy Schengen;
- możliwość ułatwienia przez państwa członkowskie wydawania wiz podróżnym, którzy uczestniczą w istotnych wydarzeniach;
- wprowadzenie nowego rodzaju wiz (objazdowych), które umożliwią uprawnionym podróżującym przemieszczanie się w obrębie strefy Schengen maksymalnie przez 1 rok (nie więcej niż 90 dni w każdym 180-dniowym okresie w tym samym państwie członkowskim);
- wprowadzenie wiz wielokrotnego wjazdu i możliwości przyznawania wiz na granicy;
- zwolnienie ściśle określonych kategorii z opłat wizowych oraz ułatwienia dla marynarzy i personelu statków wycieczkowych.

4. Uwagi ogólne

4.1 Dla EKES-u wspólna polityka wizowa jest zasadniczym składnikiem tworzenia wspólnej przestrzeni bez granic wewnętrznych. W ten sposób dorobek Schengen dotyczący polityki wizowej, ustanowiony w ramach współpracy międzyrządowej Schengen, staje się częścią ram instytucjonalnych i prawnych UE zgodnie z Traktatem.

4.2 Pożądane zacieśnienie współpracy konsularnej powinno przyczynić się do większej interoperacyjności i do podjęcia konkretnych kroków na rzecz jednej reprezentacji UE w wielu państwach świata, co byłoby jasnym sygnałem rozwoju politycznego i umożliwiłoby nie tylko uproszczenie i ujednoczenie procedur, lecz również dokonanie znacznych oszczędności.

4.2.1 Ponadto ESDZ (Europejska Służba Działań Zewnętrznych), która działa od 1 stycznia 2011 r., dysponuje nie tylko siedzibą w Brukseli, lecz również 140 delegacjami na świecie, 292 pracownikami i budżetem na 2014 r. w wysokości 519 mln EUR.

4.3 Połączenie całego prawodawstwa dotyczącego rozpatrywania wniosków o wydanie wiz krótkoterminowych w jeden instrument oraz zmiana systemu wydawania wiz przyczyniły się wyraźnie do uproszczenia prawodawstwa, zwiększenia przejrzystości i wzmocnienia pewności prawa.

4.4 Komitet ocenia pozytywnie ogólny cel kodeksu wizowego, którym jest zagwarantowanie, by wspólna polityka wizowa miała rzeczywiście wspólny charakter i by wszystkie państwa członkowskie realizowały ją wszędzie w ten sam sposób za pomocą zbioru przepisów prawnych i zaleceń operacyjnych.

4.5 EKES podkreśla znaczenie, jakie dla ożywienia gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy mają korzyści gospodarcze wynikające z ułatwienia podróży w uzasadnionych celach w jasnych ramach prawnych, nie tylko w wypadku pobytu do 90 dni w dowolnym 180-dniowym okresie.

4.6 Również osoby z państw trzecich ubiegające się o wizę, które mają uzasadniony powód do pobytu wykraczającego poza ten termin, takie jak artyści, przedsiębiorcy, nauczyciele, badacze, studenci i emeryci, którzy pragną przebywać w strefie Schengen przez okres powyżej 90 dni, nie pozostając więcej niż 90 dni w tym samym kraju, powinny mieć do tego prawo, przy zachowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa.

4.7 EKES uważa, że gdy przyjęte zostaną procedury, powinny one umożliwić nie tylko wzrost gospodarczy UE, lecz również promowanie wśród różnych kultur na świecie wspólnych zasad europejskiego prawodawstwa zapisanych w Traktacie i karcie praw podstawowych:

- reprezentowanie społecznej gospodarki rynkowej;
- promowanie i poszanowanie roli partnerów społecznych i zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego;
- wsparcie konsultacji i poszukiwanie razem z innymi wspólnego dobra;
- poszanowanie roli obywateli jako konsumentów;
- wsparcie kultury współpracy;
- propagowanie równouprawnienia płci
- gwarantowanie możliwości dokonywania wolnych i osobistych wyborów w dziedzinie wyznania i orientacji seksualnej;
- dostosowanie struktur społecznych do potrzeb osób niepełnosprawnych.

4.8 EKES popiera propozycję wizy wielokrotnego wjazdu, zważywszy na potencjalne ułatwienia, jakie może ona przynieść podróżującym: wydawanie większej liczby wiz wielokrotnego wjazdu zmniejszyłoby obciążenia administracyjne dla osób ubiegających się o wizę, a także konsulatów, umożliwiając znaczne zmniejszenie kosztów, między innymi dzięki systemowi informacji wizowej (VIS).

4.9 EKES popiera zatem propozycje Komisji w sprawie:

- ograniczenia obciążeń administracyjnych dla osób ubiegających się o wizę i konsulatów przy pełnym wykorzystaniu możliwości traktowania osób znanych i regularnie podróżujących w sposób inny niż nieznanymi osobami ubiegających się o wizę, w ramach systemu VIS, zgodnie z jasnymi i obiektywnymi kryteriami;
- uproszczenia i pełnej harmonizacji procedur wraz z wprowadzeniem obowiązku stosowania przepisów, które obecnie pozostawia się do uznania konsulatów;

- przeglądu obecnych ram współpracy konsularnej w celu zagwarantowania dostępu do prostszych procedur ubiegania się o wizy Schengen w jak największej liczbie placówek;
- dodania do kodeksu wizowego artykułu, który umożliwiłby wydawanie wiz tymczasowych na granicy w jasno określonych warunkach;
- ułatwienia wydawania wiz dla członków rodzin, zwłaszcza dla osób, o których mowa w dyrektywie 2004/38/WE;
- prawodawstwa niwelującego lukę między przepisami, które regulują krótkie pobyty, i tymi, które regulują przyjmowanie w państwach członkowskich obywateli państw trzecich.

5. Uwagi szczegółowe

5.1 EKES popiera propozycję wiążących przepisów mających na celu harmonizację dokumentów uzupełniających wniosków o wizę w ramach lokalnej współpracy konsularnej w Schengen, a także sporządzanie co roku sprawozdania na temat ogólnej sytuacji w tym względzie, które byłoby przedkładane prawodawcom, by zagwarantować spójność i przejrzystość. Wspomniane przepisy muszą zapobiegać jakiegokolwiek nierówności między konsulatami, jeżeli chodzi o wymogi.

5.2 Zdaniem EKES-u gwarancja gromadzenia dokładniejszych danych, dzięki dokonaniu przeglądu wykazu danych zebranych i przedstawionych przez państwa członkowskie, ma zasadnicze znaczenie dla odpowiedniego monitorowania statystycznego i lepszej analizy poszczególnych pozycji, rodzajów i procedur wydawania wiz, co umożliwi adekwatną ocenę realizacji przyszłych celów.

5.3 EKES popiera wprowadzenie *wizy objazdowej* jako instrumentu prawnego, który zgodnie z racjonalnymi kryteriami zezwala, by osoby posiadające ku temu uczciwe i uzasadnione powody ubiegały się o pobyt w strefie Schengen przez okres dłuższy niż 90 dni w co najmniej dwóch państwach członkowskich w dowolnym 180-dniowym okresie bez przekraczania 90-dniowego okresu pobytu na terytorium tego samego państwa członkowskiego.

5.4 EKES uważa, że lepsza definicja „właściwego państwa członkowskiego” oraz uproszczenie formularza zwiększą gwarancje proceduralne i zapobiegną opóźnieniom i komplikacjom.

5.5 EKES przyjmuje z zadowoleniem zniesienie zasady „osobistego złożenia wniosku”, bez uszczerbku dla przepisów dotyczących pobrania odcisków palców od osób ubiegających się o wizę po raz pierwszy, przy jednoczesnym zachowaniu możliwości odbycia rozmowy i uzyskania wyjaśnień dotyczących składania wniosków online do 6 miesięcy przed planowaną datą wjazdu. Ta propozycja jest szczególnie korzystna dla osób często podróżujących, które wcześniej składały już udokumentowane wnioski o wizę, gdyż dane dotyczące wjazdu do strefy Schengen zachowują ważność.

5.5.1 Bez uszczerbku dla zachowania wysokiego poziomu bezpieczeństwa EKES zaleca, by równie ścisłą ochroną objęto dane osobowe i biometryczne, a także dane wrażliwe, na których temat EKES już się wypowiedział⁽⁴⁾. EKES zwraca się zatem do europejskiej agencji eu-LISA, by w pełni zagwarantowała ochronę danych systemów VIS i SIS II.

5.6 EKES przyjmuje z zadowoleniem wprowadzenie mechanizmów pewności prawa i skrócenie terminów rozpatrywania wniosków dzięki wyczerpującemu i uproszczonemu wykazowi dokumentów uzupełniających, który nie obejmuje podróznego ubezpieczenia medycznego, zwłaszcza w wypadku podróżnych znanych z uczciwości i wiarygodności.

5.7 Propozycja ustanowienia wiążących przepisów na podstawie obiektywnych i jasno określonych kryteriów w celu rozróżnienia poszczególnych kategorii osób ubiegających się o wizę powinna umożliwić osobom o korzystnej historii wizowej zarejestrowanej w bazie danych VIS w ciągu 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku skorzystanie z większej elastyczności w odniesieniu do dokumentów uzupełniających. Zdaniem EKES-u przyspieszy to procedurę i obniży koszty, również w odniesieniu do wiz wielokrotnego wjazdu i wiz przekraczających datę ważności dokumentu podróży.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 248 z 25.8.2011, s. 123.

5.8 Zwolnienie z opłat wizowych obowiązujące na tych samych zasadach we wszystkich państwach członkowskich bez względu na to, gdzie złożono wniosek, dla ściśle określonych kategorii, zwłaszcza dla nieletnich, studentów i beneficjentów programu Erasmus Mundus, jest zgodne z kryteriami równości i niedyskryminacji oraz z zasadami pewności prawa.

5.9 EKES zaleca, by podczas przeglądu kryteriów przyznawania wiz na granicach marynarzom i wydawania pojedynczych krótkoterminowych wiz turystycznych zachowano odpowiednią elastyczność, aczkolwiek przy zachowaniu marginesu bezpieczeństwa, i by przeprowadzono przegląd przepisów kodeksu wizowego w tym względzie.

5.10 EKES odnosi się również przychylnie do przeglądu przepisów dotyczących tranzytowych wiz lotniskowych w celu zapewnienia ich większej proporcjonalności, co położy kres restrykcyjnemu podejściu państw członkowskich.

5.11 Jeżeli chodzi o wydawanie wiz obywatelom państw trzecich odwiedzającym członków rodzin będących obywatelami państwa członkowskiego i w nim zamieszkujących, EKES uważa, że powinni oni mieć przynajmniej możliwość korzystania z tych samych postanowień dyrektywy 2004/38/WE w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się, co ułatwi podtrzymywanie więzi rodzinnych, uprości procedury i zwolni ich z opłat wizowych.

5.12 Co się tyczy przeglądu obecnych definicji współpracy konsularnej w celu zapewnienia większej elastyczności i wprowadzenia zasady obowiązkowej reprezentacji, EKES jest zdania, że przegląd powinien prowadzić do zmniejszenia kosztów, lepszego pokrycia siecią placówek konsularnych i ich większej interoperacyjności.

5.13 W tym względzie EKES jest przekonany, że jedna reprezentacja rozwiązałaby wiele problemów związanych z odmiennymi procedurami przyznawania wiz, a także umożliwiłaby znaczne oszczędności finansowe i zajmowanie przez UE jednolitego stanowiska również w tej dziedzinie.

Bruksela, 10 września 2014 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Henri MALOSSE
